

[Norlev.]

vidst, hvad Danmarks Barberer, i hvert Fald Smaamestrene, siger til dette Lovforslag, thi Forholdet er jo det, at i hvert Fald Smaamestrene ude omkring i Arbejderkvartererne, der, hvor jeg kender dem, nu engang skal betjene deres Kunder efter Fyraften, for vi har jo endnu ikke faaet indføjlet i Loven nogen Bestemmelse om, at man kan tage Tid midt paa Dagen til at blive barberet og saa alligevel beholde sin Arbejds løn. Derfor forekommer det mig, at hvad Barbererne angaar, burde de ogsaa have Lov til at holde aabent noget længere, i hvert Fald et Par Dage eller tre om Ugen, end her er foreslaaet; saa lad dem lukke midt paa Dagen en Time eller to, for da har de i Regelen ikke noget at bestille.

Det var disse Ønsker, jeg gerne vilde fremføre, og saa kan jeg i øvrigt slutte mig til, hvad der er blevet sagt om at gøre Lørdagen til den Dag, hvor man har Sport og Forlystelser, og saa i saa høj Grad som muligt tilstræbe, at Søndagen maa blive en Helligdag. Og maa jeg tilføje, at her taler jeg ikke som Præst for min egen syge Mor, men fordi jeg af Erfaring ved, at det har noget at betyde at benytte sin Søndag rigtigt.

Gustav Pedersen: Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Norlev, der talte om de arbejdende Husmødre, at jeg synes, man er alt for tilbøjelig til i Forbindelse med dette Forhold at glemme, at blandt Butiksmedhjælperne og de smaa Detailhandlere findes der Tusinder af arbejdende Husmødre, og de er dog ogsaa en Slags Mennesker; de er endvidere Kunder i andre Brancher end deres egen, og de skal sørge for Indkøb i Regelen under uhyre vanskelige Forhold. I det lange Løb kan man ikke betragte saa stor en Del af Befolkningen, som der her er Tale om, som en Gruppe, hvis Interesse i at leve en menneskelig Tilværelse skal sættes til Side, naar der i øvrigt ikke er tvingende Hensyn, der gør det nødvendigt, og jeg vil mene, at der her er Tale om en Ordning, som er et Fremskridt for Kunderne maalt med den nuværende Tilstand, og jeg understreger, hvad der gaar gennem hele Udvalgets Arbejde, at det er ikke praktisk muligt at føre Lukketiderne tilbage til Tilstanden før 1939. Spørgsmaalet er altsaa, om vi skal have fuldkommen Kaos, eller om vi med en rimelig Vilje til Tilpasning og herunder rimelig Hensyntagen til de mange Tusinder selverhvervende Kvinder, der er ogsaa inden for dette Omraade, kan finde en Ordning, alle Parter kan være tjent med. Jeg synes, det skal siges ved denne Lejlig-

hed, at den Del af Husmødrene, som er ansat i Butikker, maa ikke paa Forhaand betragtes som en Pariakaste i Forhold til de andre.

Der er i høj Grad Grund til at anerkende den Indsats, som er gjort af den højtærede Handelsminister i denne Sag; der har været arbejdet hurtigt, og Ministeren har haft en heldig Haand til at faa de mange modstridende Parter forligt, saaledes at der nu er Haab om, at der kan komme en Ordning, som alle Parter kan være tilfreds med.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Villemoes): Jeg vil gerne takke samtlige Ordførere for deres Udtalelser om Lovforslaget.

Det er jo saadan, som adskillige af Ordførerne har sagt, at den Uensartethed med Hensyn til Lukketider, det Virvar, der har bestaaet hidtil, har været saare utilfredsstillende baade for Butikshandelens Folk og ogsaa i højeste Grad for det købende Publikum. Jeg haaber, at man herefter, naar dette Lovforslag nu forhaabentlig snart bliver vedtaget, fra Butikshandelens Side vil betjene Kundekredsen hele Dagen indtil Lukketiden om Aftenen. Dette Ønske blev først fremført af den ærede Ordfører for Venstre, det ærede Medlem Hr. Einar Simonsen, og er senere nævnt af adskillige andre, ogsaa af det ærede Medlem Hr. Gyldenslette, og det maa forstaas paa den Maade, at man holder aabent inden for de Rammer, der er angivet i Loven, saa meget mere som Arbejdsdagen er kortere end ifølge den gældende Lov af 1932; der er jo da ogsaa noget, der hedder Kundeservice, denne skulde gerne sidde i Højsædet, selv om jeg fuldt ud er klar over, at der endnu er Varemangel paa adskillige Omraader.

Det er givet, at en saadan Lov ikke kan være tilfredsstillende for alle. Jeg kender Vilkaarene her, og jeg erindrer fra 1932, hvor det næsten var umuligt at faa tilvejebragt Enighed, og hvor der i hvert Fald sjældent var to, der var af nøjagtig samme Mening med Hensyn til Lukketiden. Derfor vil jeg ogsaa gerne ved denne Behandling af Lovforslaget takke det af mig i forrige Maaned nedsatte Udvalg for det energiske Arbejde og den Imødekommenhed, der fra forskellig Side er vist, for at der kunde opnaas et Resultat. Jeg takker Udvalget for det hurtige Arbejde og for, at man har bøjet sig mod hinanden, saaledes at der kunde komme en enstemmig Indstilling til mig. Der var i Udvalget Repræsentanter for forskellige Grene af Detailhandlerstanden, der var en Repræsentant for Husmoderforenin-